

[Forsvarsministeren.]

handlingerne til ende dér, hvis oppositionen havde haft interesse deri. Dér ville alle oplysninger naturligvis være lagt på bordet, alle synspunkter kunne være fremført, og vi kunne have prøvet alle muligheder for at komme til en fælles overensstemmelse. Jeg tror stadig, at det ud fra forsvarrets synspunkt havde været den lykkeligste fremgangsmåde.

Men det ville man ikke. Man nedlagde arbejdet i udvalget. Regeringen måtte komme med sit eget oplæg, forlangte man. Jeg ved ikke, om man havde haft et håb om, at regeringen ikke kunne enes i denne sag. I så fald er håbet beskæmmet; nu foreligger oplægget, og nu må fremgangsmåden være den, at oppositionen fremsætter sine forslag om ændringer. Det bliver så regeringens og regeringspartierne sag at tage stilling til, om ændringerne kan accepteres.

Der har på forhånd i visse dele af pressen været ført en kampagne, hvor man lagde op til, at det oplæg, regeringen kom med, under alle omstændigheder måtte være uacceptabelt. Jeg tror, man skal lade denne forhåndsindstilling falde. I stedet bør man ud fra forsvarrets interesse hæfte sig ved de perspektiver og de værdier, der ligger i, at en forsvarsordning gennemføres med meget bred tilslutning i denne sal.

From: Jeg finder det noget uheldigt, at man har delt forsvarsdebatten i 2 dele med en weekend imellem. Lad så gå, om det var 2 dage i træk, men på denne måde synes jeg det går for meget ud over sammenhængen. Diskussionen bliver slået i stykker, og man får ikke noget rigtigt helhedsindtryk. Jeg kan i hvert fald sige så meget, at jeg har følt mig noget generet af dette forhold.

Jeg har naturligvis med den største interesse lyttet til ordførernes indlæg i fredags. De synspunkter, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gav udtryk for, deler vi i mit parti i det store og hele, og jeg kan sige, at vi uden vanskeligheder kan blive enige om et fælles grundlag for de videre drøftelser.

Hvad angår de ærede medlemmer hr. Victor Grams og hr. Gøttings indlæg, havde jeg ligesom en fornemmelse af, at begge de ærede medlemmer i grunden havde en hel del mere at sige, end der virkelig

kom til udtryk. Dette beklager jeg sådan set, og jeg beklager også de forhold, som har gjort det nødvendigt for de to ordførere at udtale sig, som de gjorde; men det er jo en situation, de selv har bragt sig i, og der er for så vidt ingen grund til medynk. Prisen for en ret linser har altid været høj.

Det ærede medlem hr. Lannungs indlæg var mig én eneste stor skuffelse. Her går man og tror, at det radikale venstre nu er gået ind for en positiv stillingtagen til forsvarret. Her går man og tror, at realitetssansen har sejret over gamle fordomme, og man venter en tilkendegivelse heraf. Og hvad sagde det ærede medlem så? Hovedindtrykket var uhjælpeligt negativt: nedsættelse af tjenestetiden, forbedrede lønforhold for de værnepligtige, hjælp til de underudviklede lande o. s. v. o. s. v. Men ikke ét ord om det, jeg vil kalde forslagets formålsparagraf, ikke ét ord om forsvarrets opgaver og deres løsning, ikke ét ord om samarbejde med NATO og vore forpligtelser heroverfor, ja, jeg havde nær sagt ikke ét ord om selve forsvarret, kun udenværkerne havde interesse.

Typisk var det måske, at medens det ærede medlem slet ikke kom ind på forsvarrets hovedproblemer, fik han tid til at beskæftige sig med militærattachéernes gallauniformer. Man tør vist sige, at her er der virkelig tale om sans for proportioner — hvis man ellers tør bruge dette udtryk fra denne talerstol. Militærattachéernes gallauniformer klarer vi nok, ærede medlem; for mig må de have alle de distinktioner, guldsnore og trekantede hatte, de overhovedet ønsker sig. Men hvad med selve forsvarret? Det er dog det, det drejer sig om, det er dog det, vi skal snakke om her, det er det, forslaget går ud på. Jeg vil derfor gerne stille det ærede medlem hr. Lannung et par spørgsmål om hans indstilling til det, jeg kalder forsvarrets formålsparagraf, og som vel at mærke er indeholdt i det forslag, det radikale venstre i dag står som medforlagsstiller til.

Forslaget bygger på et ubetinget samarbejde med og i NATO. Forslaget fastslår, at opgaven for Danmarks forsvar er at hindre et angreb på vort territorium, indtil hjælp udefra kan nå frem, altså at vort forsvar skal bruges i en given situation,